

י"ז:

עין משפט
נר מצוה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מגיד וכו' היה
מבטא הוא ובטדיו מבטא
דוקו של זב. עיין סה"ס
פ"א מ"ג דכלים:

מוסף דע"י

חולין שנעשו על טהרה
הקודש. כגון וזה הענין
לחלוק שנים וזוהי להיות
לכל מדר בשמירת טהרה
שומר אף חילין מכל
טומאות הפוסלות בקדש
(והזכיר דג) דקבל עליה
לחלוק טהרה וזה שזוהי
להרעיל ואלו שטמאת
קדשים שאם יגעו עליהם
אז טמא יאכל כפי בשמירת
(ושם ב.) בקודש דמו.
וחיני להפדל מדרבנן מכל
טומאות הפוסלות בהן
(שם).

רבינו חננאל

נשי אית ליה (א) ואמר
על אמה אמר ליה והתבאר
ברדרא ר' יהודה אומר
מאי היה אומר מטבילין
בן בחתנתה בן בעליה
ואני אומר בחתנתה ולא
בעליה. אלא ליה דא
אחית את דא דא אסק
לית ליה איל א' תניא
כח ברדרא ואמאשטא
שמי דיל: **בבב** חבלי
לחולין תרוזת חבלי
אסור למשש כ"ה. פי' זה
מפשוש שוה הוא ודרכת
הוא ואלול לפני ה'
אלתר משש גנגר נגד
ומפושית נבון הוא דאמרי
ש' מעלה למשש מ'
החולין ומקשין אומי
סימא כבד ע' הארץ
מרס למפושין מירוש
מפושין שוה חרים
האולסין חולין סתהה
ומקשין כבד ע'
הארץ אילו נטאמ דא
זורכין טהילא לאבול
חולין סתהה וקתי
בחר אבני מפושין
מרס אולסין חרומה
והייקין מרס חתי דא
לאבול מעלה ש' חתין
ומפשוש ש' כ' הדד
נצחו לית ביניהם מעלה

א. אולי צ"ל ואמר ליה עולא
והתניא וכו'.

אין דורשין פרק שני חגיגה

בַּתְּהֵנוּנָה וְאֵא בַּעֲיֵינוּנָה. משמע הכא דקטפרס הוי חיצור (ב) ואנן תנן! ומיימי לה פ"ב דגיטין (דף טז. וס) הנלווק והקטפרס ומשקה טופס אינו חיצור לא לטומאה ולא לטהרה ועוד למה לי ג' גממיות דברי סגיי בזה כ' וזוה כ' ומרדליט מחברתן

ומיידן ר"ת דשאל הכא דליכא מקו
שגסל דבאמא וכן משמע ב' בתל
דע"ז (דף עב. וספ) תמוז פ"ט
שפי' קטפסר גמיות בזה כ' וזה
כ' והדלות מתבררת ולא נקט ג'
כדאיתא הכא אלמא מסתבר ליה
לעלא שיש לחלק ואל תתמה היכי מדמה
למיפשט וכן דהכא (דף ע"ג) בנייתו
מחו להטביל מחטין ויטירות כדאש
של ראשון כהווא דלעיל ולא קאמר
דשאל התם משום מקוה של
דהתם לעיל איכא טעמא אחרינא
(א) קטפסר שקופו לירד מה שבראשו
של ראשון וזהו מתרעין קושיא אחרינ'
דקשיא לר' דמשמע התם גנטיין
דגלוך וקטפסר אינו חזיר וסמי

לענין מקומות ור' יהודה היא משמע דלף ר' יהודה מודי ליה ועליל קאמר אס היו רגליו של ראשון נוגעות במים קף שני טעור אלמא קטעפרס חיבור אלף ודאי שאני הכא שפוס לירד ומיהו יש לנחות הך דלא מוקי רב' יהודה רק ההיא דטופח ע"מ להטפס ולא

מתיא צהדיא הוא דלנוק וקטפרס והוא דפ' צמא דע"ו (ב"ר) וי' דקובו לירד שי תלמן בין גנוק לקטפרס דלין דרך גנוק לבא כי אס' עליה ואקריה רבא שמע מינה גנוק חיבור ולא מחשב קטפרס י' און סופו לירד בתוך הצהית ודפי מה שפירס הר"י האם היא ד' דרישא דמקל מלא משקין טמאין והשיקו לתקוא או יתכן שפיר ההר"מ ומציבין בתחמוה ובי נקט מ' סאה לרבוה דעליה דלין מציבין ההר"מ ומציבין אלא בתלמיעת (ו) ואע"פ שיס' ארבעים סאהמציבין אלא בתלמיעת (ו) דמ' ארבעים (כ) וצ"ה פורס א' ודף ק"ו (סא) אלא בקודש (ס) עממא לא חיישין דלינו טעמא דבטיטו וכן אשחו נדה וכן מנן פרק שביעי דטהרות (מ"ו) הגניסין שנגנסו לכל צהית המוקפים עטורין אלאמא דלא מנעמא לא משא ולא היסט ויבי' הצהית המוקפות למד פתיל טמאין האם צביל אשחו שהיא לשם צהית המניח ע"ה (י) צהיתו זמנא שואה הנכנסין ויחליץ כן זמנא ששאינו יכול לילך הכל טמא ואין לומר דהתם נמי צביל אשחו דהיינו כיון דלא הוי טומאה צביל זה והיה נראה לי דלאו טעמא משום הי' נכנס אצל קיטוי לי דמן האם (פ"י מ"ה) העטל בית הכד כפי הכדד' יוסי יוסי וכו' מפני מה טמאים אלא שח"ע"ה צבילין צביטין ועד' צביטין ומדרס דתי וכו' ועד' דגורו עליהן מצייתות לקומי' דגורו ע"ה (סא) הכא צבטין שטבל ודרס על גבדי חבד דלי משום וטומא ע"ה (ס) אינו טעמא מדרס והיסט דמשום תקנת השוק נגעו זה בדאמרין (ס) גורה על הגורו אלא"כ יבולין לעמוד זה והכי נשמע לקמן בפרקי כ"ט טהרות טהור"ל אלא שח"ע"ה ארץ אשח' שח' שח' רישא ומאי' כן בתההר כן משום קדו' וכל ארץ אשח' ולא מקסי' לה דמנעמא לי' שח' וטומא ע"ה (ס) דנקט ודרס משום דבני' למהוי בגד חבד לתחת רגלי' להקשות (י) דלא מוקי לה בשלל טבל וכשיש דבר חוץ בין רגלי' לגבדי' לא טבל מה לי בעול בקרוב מה לי בעול דרחוק והרב דר' משום דדאי לא טבל מהו נושא המדרס שהוא צביל צבילי ששיבס עליה (ס) צב' צמות בוים (ג"ו סא) מעשה כ"ב' שהלך צבוק וצמוה לירוש' דע"ה (י) כלומר אפילו לא היה טמא צביל אשחו אצרכה הואיל דאס' דע"ה בגד לחד הוא דמנעמא ואין לומר דמשום גופו לא היה חס' ר' בכותי ע"ה למה לי טבל אפ"י לא טבל (י) נמי כיון דהאידינא דאס' נקשה למורי' תמיד צבילי בתופסתא (פ"ג) סקק (י) רשות ע"ה דאס' דלגבי תרומה מטמא כל דבר כן אצל טהור לחולין וכל הי' דאס' שח' חקיסט אשחו נדה אש"ג דבתרומה קיימא האם מילתא ד' טומאה דרבנן וכי קאמר חבילין (דף ק"ו) שח' חבס עליה' אשח' צבילי פרושין מדרס לאוכלי תרומה ובעי גופו לא פרוש מהו שיט' צביל שהוא רואה לא נכנסין וכל היצאנן כי אצל משכבות וכלי' טמאים א"ר יהודה חסתר בע"ה אצל פרוש וליא את כלום והשאלא לא היצאנן ר' מנא כל מה דלנו קיימין בתרומה אנו קיימין מדע ק"ך שכן הוה היסט ולא כן א"ר יוחנן א"ר תליתין ולא היסטות ולא רה"י ולא רשות היסט ומפני' בע"ה היצאנן אצל פרוש אינו טמא מדרס והיסט והיסט וצבילי שח' שח' טמא חותה אשח' עשין עשין צבילי צבילי וטומא וטומאן שח' שח' חוץ דפסריה ברה חלה דלא טעמא דביטס וכן נשמע לישאנ' עדיין הו"ל חוץ דפסריה ברה חלה דלא טעמא דביטס וכן נשמע לישאנ'

[illegible]

(ד) ה"ג מאיר היה אומר מטבילין בעלינוה. ולי"ג מכלל דר' יהודה. ויה"פ ר' יהודה אומר מאיר היה אומר מטבילין בעלינוה דאמר גוד אסוק את מי אמציעה למעלה ע"י חרדלים של גשמים להכשיר את העלינוה וכל שכן דמטבילין בתחטוהו דכיון דלית ליה גוד אסוק

כ"ש דלית ליה גזר אחיה. ומדלג
קמי ואני חולק עליו לומר כך וכך
קמי דר' יהודה כ"ר כ"ג: והא
סניא. דחלקו עליה: וה"ג מאיר אומר
אומר מטבילין בעלינוה ואני אומר
בספסוה ולא בעלינוה. אלמא פליג
עליה: אמר לנו א"ר סניא. בדה"א
דחולקין ואמר נגלך אמריה וחסד
אני גי. וכלשון הכתוב בספרים איני
יכול להעמידם דל"א מתינתא שקין
אסדדי ומאי חזית דליית לבסתייהא:
רבנן סדדי. דפליגי עליה דר"מ בכל
הטעון ביאת מיס מדברי סופרים
ואסרוהו בנמשר: מדרם לאוכלי
תרומה. ולא אמר מדרם למעשר:
חמש מעלות. פרושם ואוכלי מעשר

ואוכלי תרומה ואוכלי קודש ומעמלם: שנעשו ענ עהרת הקודש.
אדם הרגיל לאכול קדשים מקבל עלי לאכול חוליו בטהרת
הקודש כדי שיהו בני צימו והירין ונקיין בטהרת הקודש:
מדלג

גבי המערה (ו) בין נסך מחצית לבזר דלא חשיב נזק חיבור אפי' דף אור וי' (ז) מדיק (חטס) מנישתא ובזי נישא דלמא נכרי דיה דלא דמי לרגלי א' שני נגעות בזים דלא ח' שצחא יקטפסא וקטפסרס מניחא לענין הפקע בתמי' טהורות (פ"ה מ"ט) דומיא דהכא לענין טבילה מהני נזק וקטפסרס ואפי' לית ביה מ' סאה זה ור' יהודה היא ח"י לאשמיעין דאפי' הקמי נסיפס בתוספתא מוטבלין בתחתונה והתם הארמתי ואי שייך הכא כלל דקלמן ר"י. ח' חיישין שמה יצאה אסור דנה עליהן כדליתא שפ' דחולין משמע שיהי' לזיוקין (גיטין דף ס"א: וס"ב) דפרקי וליחוס שמה חטסין אינו מטמא אלא מקום רגלי הגנבים אבל משכבות ומושבות וכלי זמן הכס (פ"ה מ"ה) הדך עם ע"ה בחדר ושכח כלים בחדר אפי' שטעו מדנקט לישנא דדירה אך קשיא דלמא התם נפול מינה (נפ"א) שאלו מדיק הגנבים והיולאין אפי' מובל אפי' כעול כלומר גידס מית קמי לשון אקראי ועוד מאי אפילו מובל אחיז בחדר הוי טמא משום דטרח ומוציא וכי רואה את הגנבים (י"ב) מרתח דנתפש והוי טמא משום מרתח משמע דמטמא מדרס ובספרין קאמר וכן דלחמית גזרו עוליהם להיות כוזב לכל דבריהם אמאי אפי' מוטבלין דיקור דיה פקעין ז' וזה ועוד מצינו בפ' בנות כותם (נדה דף ט"ז: לא טביל ליה אלאה אי לא טביל מטמא מדרס ותיכר ר"ח דודאי לפי שלעולם לא ימצאו אדם מעביר בזית ממקום למקום ואין גזרין (י"ג) שאינו מטמא בדיסט הכי שהיו חמוריו ופועליו טעונין טהרות שפא סיפא וקמי' במתער חמוריו ופועליו לך משמע דלא מוקי ליה טמא משום דקמי' ליה בלא מטמא והיהוה דנהה בלא טביל מטמא ליה כות דהכי קתני התם במתני' ומטמא משכב טחחון כעליון ואין משום דע"ז אצטרף לאוקמי כשעל כ' הכי דליהו ספק ספיקא מוטבלין"א מפרש משום דנע"ה אינו מטמא כוז אלא רק מטעם שפוטנא דהו' ויטורא שלו משום שנענה בשפתיו וקשה דלאמרי' דלוקי בגדיהו וקרב אלא טמא כו' ופריך ותיפוק ליה משום ציטורא על נדה "היה נטמא הוא ובגדיה כנושא רוקו של זכר ואי משום ציטורא משום בגדיה דלדרכה טומאת גופו חמירה לן ועוד קשה דכי מוקי אלאו נושא המדרס הו' לא הוי אלא תרומה ואינו מטמא כלל ועוד והבטור וחצוי טהור לחולין וטמא לתרומה ע"כ היה נטמא על פשוטן דהו' מטמא מוקמין בתרומה וכי פקריה בגיטין (דף ס"א: וס"ב) וליחוס ספיקא ליה נקט ואחאי ועוד דחייש לטומאה דלאורייתא ולא לשל נדה משום איך נקטיה והתני' לדבריו מצינו בירושלמי דקאמר הו' כוז אלא תרומה היתב והתני' המניע ע"ה בתור ביתו שמטרו מוקפין טהורין ואי טמא שבו גופו כוז אלא תרומה אפי' מוקפין יביעביה ליה אלא פרוש אלא תרומה אבל ע"ה אלא תרומה שפיטא ליה מתנין אפי' מובל אפי' כפות הכל טמא כלום יהיו מטמאין אלא משום "היה אלא תרומה כלומר דלא שייך כלל רשות ע"ה אלא תרומה שמתמא ליה כו' ר"י דלמא שיליה פ' הניזקין (גיטין ס"ה) עושין חלת ע"ה ויטמא כד היה ונמחה בפסיפא אבל באומותה ובשכנ' ובשכנ' נטול ה'יסט לתרומה הא קא מטמא לחלה וי"ל דהתם כיון שלא קרא לו שם קט כדי חלה ולא חלה עדיין ואיהו בצנע מטמא ולהכי פריך דלמא נגע:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) וְנִסְמַחַת מִקְרִיּוֹת מִיָּד
(ב) וְשָׁמַח קָטוֹן וְשֵׁנִי
(ג) וְחִלְזוֹן בֵּן נָדָה עָלָיו
(ד) שִׁיר מַעֲבֵל (ה) עֵינֵי שִׁיר
לְעֵיל (ו) נִטְרֹתוֹת מִיָּד
מִיָּד (ז) וְנִדְּהָ וְלֹא
נִטְרֹתוֹת (ח) לְעֵיל וְלֹא
נִטְרֹתוֹת (ט) מִיָּד
עַבְדֵּי (י) שִׁיר לְעֵיל בְּחֵסֶד
יָחִיד (כ) לְעֵיל מִחוּץ לְחֵסֶד
(ל) וְדָק כֶּסֶף (מ) וְדָק כֶּסֶף

הגהות הב"ח

[illegible]